

De historie van de accommodatie

De eerste jaren

Het eerste veld van de op 1 augustus 1920 opgerichte voetbalvereniging Papendrecht bevond zich op de plaats waar thans de muziektent aan de Eilandstraat staat. Vroeger, in 1920 dus, heette dat stuk het 'Zand', tegenwoordig het 'Eiland' geheten. Aanvankelijk werd gevoetbald op de opgespoten zandvlakte van het toen nog onbebouwde Eiland. Het veld was één en al zand, en na wat weken oefenen (op klompen, geld voor schoenen was er niet) kon de eerste wedstrijd gespeeld worden. Uit die begintijd dateert de onderstaande linkerfoto. U ziet ook de betonnen muur, die destijds om het gehele Eiland stond. Dortuna uit Dordrecht kwam op bezoek en werd nota bene met 5-0 verslagen. Dit succes leidde er mede toe dat het aantal leden gestaag groeide.

Linkerfoto: *Ons allereerste voetbalelftal. Van links naar rechts: Staand: Jan de Heer, Bastiaan ('Saan') de Jong (1897-1968) en Leendert Marico. Midden: Lies Elemans, Janus Verweij en Wout van Hemert. Voor: Teus Verheij, Kees Visser, Izaak Schaap (1901-1965), Aart de Jong (1904-1986) en Maarten Lightermoet.*

Rechterfoto: *Opening veld in 1921 door burgemeester Bonten jr.*

1 van 21

Al spoedig konden twee ploegen gevormd worden. Dit betekende dat een tweede bal noodzakelijk was. Mejuffrouw M. Verhey was bereid om een collecte te doen houden en aanstonds was de tweede nieuwe bal aanwezig, tenminste het geld ervoor. Omdat de vereniging groeide, werd besloten tot het formeren van een bestuur. Cees Visser Adr.zn. werd de eerste voorzitter, B. de Jong Azn. secretaris en T. Verheij penningmeester. De eerste uitwedstrijd werd gespeeld tegen AFC. In Alblasterdam werd met 12 - 0 verloren.

Al in 1921 verhuisde het in rood-zwarte kleuren gestoken PVV van het 'Zand' naar een nieuw terrein, ten westen van de Veerweg en ten zuiden van de Tiendweg. Het moet ergens gelegen hebben ter hoogte van Garage van Wijngaarden en het huidige Vondelpark. Het terrein was niet direct geschikt vanwege de greppels. Met een gemeentesubsidie van 150 gulden en met riet en kolengruis werd dit stuk weiland (van C. Besemer) omgetoverd tot een voetbalveld. Met de aftrap door de toenmalige burgemeester Bonten jr. werd het veld geopend met de wedstrijd Papendrecht - Sport en Strijd (S en S) uit Dordrecht. Helaas, na enige tijd, zo'n anderhalf jaar, keurde de DVB (Dordtsche Voetbal Bond) het terrein af, omdat het verwondingen op kon leveren (kolengruis) en omdat het circa 25 meter te smal was. Niet voor niets werd het de 'Kipperen' genoemd.

De historie van de accommodatie

Op de IJspolder.

Het drama van 'De Hoogt'

De nieuwbakken vereniging moest dus voor de tweede keer gaan verhuizen. In 1923 werd een weiland aan de Lange Tiendweg betrokken, de zogenaamde Hoogt. Het is dus niet toevallig dat het vroegere zwembad ook zo heette. Het veld moet ongeveer op die plaats gelegen hebben. Het terrein werd gehuurd en geschikt gemaakt voor voetbal. Tevens werd een heuse kleedkamer getimmerd. Alles leek goed te gaan, maar in de winter bleken de nadelen van dit veld. Het lag ver van de dijk, wat betekende, dat in de herfst en in de winter maar weinig mensen op de wedstrijden afkwamen. Het modderpad vanaf de dijk naar de Hoogt hielp niet echt mee. Omdat de huur vrij hoog lag, duurde het niet lang of de vereniging kon de huur niet meer betalen en werd PVV gedwongen het terrein te verlaten. Op dat moment speelde PVV nog met twee elftallen in de DVB. Na overleg met de DVB werd besloten de thuiswedstrijden aan de Oranjelaan in Dordrecht te spelen. Voor het verenigingsleven was dit echter geen goede zaak en de hoeveelheid leden nam sterk af. Het dieptepunt werd bereikt met de wedstrijd bij SVW in Gorinchem, toen door gebrek aan spelers bijna niet gespeeld kon worden: er waren slechts 7 Papendrechtters. Gelukkig deed een Gorcummer met Papendrecht mee, maar het was duidelijk dat het zo niet verder kon.

2 van 21

De speech van Karel Lotsy

In augustus 1927 deden de weinige volhouders een beroep op de DVB om te hulp te schieten. Karel Lotsy, toen voorzitter van de DVB, droeg secretaris Jaap Dekker op een vergadering te beleggen waarop Lotsy zelf kwam spreken. Het resultaat was dat maar liefst 36 mensen lid werden. In het voorjaar van 1928 werd het terrein IJspolder (in Papendrecht, maar eigendom van de gemeente Dordrecht) gehuurd. Het werd op 1 juni 1928 officieel geopend door burgemeester Van Rees. Overigens was het wel zo, dat de toenmalige voorzitter Gerrit v.d. Graaf (later erelid, maar ook wethouder) en secretaris Jaap Dekker persoonlijk garant stonden voor een lening van 600 gulden om het terrein geschikt te maken.

Sportief ging het uitstekend. Met 3 kampioenschappen in 5 jaar promoveerde voetbalvereniging Papendrecht in 1933 naar de KNVB, de Koninklijke Nederlandse Voetbal Bond. Echter, wederom waren er problemen rond het terrein dat niet voor niets IJspolder heette. In de wintermaanden stond het onder water om als ijsbaan te dienen. De KNVB kon dit niet accepteren.

De historie van de accommodatie

Het Slobbengors

Wederom moest verhuisd worden. De blik viel op een terrein aan de Havenstraat, gelegen in de Westeindsche Polder, eigendom van de gemeente Dordrecht. Dit terrein was de voorloper van wat wij nu kennen als Sportpark Slobbengors. Het veld lag op de plaats waar nu de vijver en het park liggen. Deze zijn in 1952 aangelegd. Vanaf de Havenstraat konden de mensen met een voetbrug over De Gantel naar het voetbalveld. Bij de aanleg van 'Recreatieoord Slobbengors' werd de voetbrug vervangen door de bekende ophaalbrug over De Gantel. Eindelijk was de rust met betrekking tot de accommodatie weergekeerd. Papendrecht kon op het Slobbengors blijven spelen. Het veld lag echter erg laag, wat in de herfst en winter wel eens wat natte velden gaf. Vergeleken met de perikelen van de jaren daarvoor was dat echter geen probleem.

3 van 21

Het 'nieuwe' Slobbengors

Alhoewel direct na de oorlog even sprake was van uitbreidingsplannen van gemeente en industrie in de buurt van het veld, was de vereniging toch in staat haar accommodatie uit te breiden. In 1948 bestond deze uit twee velden, kleedkamers met wasgelegenheid en een zogenaamde wondertent, een soort kantine. Verlichting om te trainen was ook aanwezig, zodat de wintertrainingen in de zaal van De Beer verleden tijd waren. In het begin van de jaren vijftig besloot de gemeente tot het aanleggen van 'Recreatieoord Slobbengors' met daarop ook een nieuw complex voor onze vereniging. In 1954 zou alles gereed moeten zijn, waardoor Papendrecht van 1952 tot 1954 op een noodveld zou gaan spelen. De opstallen konden echter blijven staan. Vanaf november 1952 beschikte Papendrecht zelfs over warme douches.

De watersnoodramp van 1953 gooide echter roet in het eten. Waar het dorp Papendrecht en het achterland de gevolgen merkten van een 85 meter groot gat in de dijk ter hoogte van de Noordhoek, zo voelde onze voetbalclub eveneens de ramp aan den lijve. De laaggelegen (nood)velden en accommodatie hadden zwaar te lijden onder het water, net als de vorderingen van het nieuwe sportpark. Hoewel hard gewerkt werd, was de tegenspoed nog niet ten einde. Eind 1954 was er opnieuw hoog water en wederom stroomde het Slobbengors onder water. De dijken hielden het echter wel.

In september 1955 was het dan (gedeeltelijk) zover. Nadat een particuliere aannemer door de gemeente was ingeschakeld, kon op 3 september 1955 het eerste veld in gebruik genomen worden. Het was een feestelijke dag. Het met graszoden belegde, vernieuwde hoofdveld lag op dezelfde

De historie van de accommodatie

plaats als waar het nu nog ligt. Voorafgaand aan de ingebruikname van het vernieuwde veld liepen bijna alle leden in een lange optocht, met vlaggen en spandoeken, door de gemeente. Op de meegedragen spandoeken stond: 'onze', 'sport' en 'is voetbal'.

Linkerfoto: De optocht op de Veerweg met voorop drumband Excelsior uit Papendrecht, op het linkse pand staat: bazar de kleine winst.

Rechterfoto: De optocht is op het Sportpark Slobbengors aangekomen. Het bestuur liep ook mee. Aan de linkerkant, het lichtere gebouw, ziet u de kantine (Heineken Bieren). Rechts de kleedkamers, het gebouw met het schuine dak, met daarachter de voormalige opstallen van de Fokkerfabrieken (gesloopt begin 2002). De kleedkamers en kantine stonden op het hogere gedeelte.

Van links naar rechts: de heren Huub de Sprong, Hannes Kwakernaat, Jan Terlouw, Jan v.d. Wal, Gijs Markesteijn, Jan Smouter, Gerrit Hardam, Wim v.d. Graaf, Jan Zegelaar, op de rug gezien: onbekend.

4 van 21

Linkerfoto: Optocht naar het Slobbengors.

Rechterfoto: Het team dat in het seizoen 1955-1956 uitkwam in de tweede klasse.

Staande van links naar rechts: J.N. Bijl (trainer), Rinus van Brakel, Kees v.d. Stelt, Henk Hilgeman, Koos Korteland, Arie Broere, Leo Nederlof, Barend Zegelaar, Arie Schutte, Jan Terlouw (grensrechter) en Jan Zegelaar (technisch leider). Gehurkt van links naar rechts: Joop van Valen, Wim van Wijngaarden, Wout van Hemert, Hans Schutte en Ton Helderop.

Na alle toespraken volgde de officiële opening door burgemeester Keizer. Bij een feestelijke ingebruikname van een hoofveld behoort ook een vriendschappelijke wedstrijd. De aftrap tegen Sliedrecht was om 17.25 uur. Hiervoor kwam de beschermheer van Papendrecht, de weledele heer Abr. Visser naar de middenstip. Papendrecht won de wedstrijd met 3 - 0. Op 1 september 1956 vond

De historie van de accommodatie

de officiële opening van het complex Sportpark Slobbengors plaats, een in die tijd zeer modern sportcomplex. Met sportdemonstraties van onder andere Olympia, Papendrecht en PKC werd het sportpark geopend. Naast de voetbalvereniging vond ook korfbalclub PKC haar domicilie op het Slobbengors. De voetbalvereniging beschikte over drie velden plus een trainingsstrook (tussen veld 2 en 3 in). Ook was er weer een 'ijspolder' aan de kant van de rivier ten behoeve van de schaatsers. Later zou Papendrecht hier in de zomermaanden met twee voetbalvelden van gebruikmaken (veld 4 en 5).

Linkerfoto: Boomplantdag op het Slobbengors in 1959.

Rechterfoto: Het Slobbengors omstreeks 1960.

Verder bouwen

Nu wat betreft de accommodatie er een stevige basis lag, kon voetbalvereniging Papendrecht aan het einde van de vijftiger jaren een begin maken het uitbreiden van de accommodatie. In het najaar van 1958 werd het trainingsveld tussen veld 2 en 3 van elektrische verlichting voorzien, terwijl tevens het kleedlokaal geheel opgeknapt werd. De zogenaamde wondertent bestond nog steeds.

5 van 21

Kantine en kleedkamers

In de winter van 1959 werden plannen voor een clubhuis annex kantine gesmeed. Een jaar later startte de bouw van de kantine. Op 18 juni 1960 vond de overdracht van kleedlokalen en kantine plaats met een feestwedstrijd tussen een Alblasserwaards elftal en de Westelijke Amateurs. In totaal deden 4 spelers van Papendrecht mee: Barend Bezemer, Joop Herwig, Kees v.d. Stelt en Cees Versteeg. Niet alleen was een nieuwe kantine opgetrokken ('beneden', vlak bij het veld, op de plaats waar hij nu staat), tevens waren nieuwe houten kleedlokalen verzezen. Bevonden de kleedlokalen zich eerst nog 'boven', bij De Gantel, in 1960 kwamen ze op de plaats waar ze nu nog zijn. Het verder uitbreiden en verbeteren van de accommodatie ging intussen gewoon verder.

Tribune

Op 5 september 1964 opende burgemeester Keijzer de overdekte zittribune. Naar aanleiding van het kampioenschap van Nederland in juni 1965 werden achter de doelen noodstaantribunes neergezet. Ondertussen gaf beschermheer Abr. Visser de impulsen tot een accommodatie die in die tijd voor

De historie van de accommodatie

het amateurvoetbal uniek genoemd mocht worden.

Sportpark Slobbengors in het jaar 1965. De kantine staat op de plek waar die zich nu nog bevindt. De toegang is anders in vergelijking met nu. De kleedkamers aan de lange zijde rechts zijn in de loop der jaren ook veranderd. Aan de andere lange zijde van het hoofdveld staat de overdekte tribune. Deze is er nu nog.

Op de rechterfoto: De kleedkamers en de bestuurskamer (aan deze zijde).

Zo verschenen achter de doelen betonnen staantribunes die geschonken werden door N.V. Visser & Smit en die plaats boden aan zo'n 2000 mensen. Op 29 september 1967 werden zij officieel door burgemeester Soetendal in gebruik genomen. De koek was echter nog lang niet op.

Linkerfoto: Het Slobbengors omstreeks 1966.

Rechterfoto: De opening van de staantribune in 1967 (foto: familie Stam).

Lichtinstallatie

Nadat in januari 1968 urinoirs bij de slootkant neergezet waren, werden in maart van dat jaar de eerste besprekingen gehouden over de plaatsing van een moderne lichtinstallatie om het eerste veld, opnieuw geschonken door Visser & Smit. In 1969 werd begonnen met de aanleg en realisatie. De energie voor de lichtmasten kwam van een nieuw transformatorhuis, dat nodig was voor de bouw van het nieuwe kantoor van Visser & Smit bovenaan de Industrieweg.

De lichtinstallatie zou bestaan uit zes lichtmasten, elk 20 meter uit de zijlijn, met 35 meter onderlinge afstand en elk 25 meter hoog, drie masten aan elke zijde. De staalconstructiemasten

De historie van de accommodatie

kwamen op een fundering van 4 bij 4 meter met een dikte van een halve meter. Elke mast kreeg drie armaturen van 2000 Watt. Het totaal aangesloten vermogen was 36.000 Watt. Op het veld betekende dit een lichtsterkte van 80 tot 150 lux, iets waar in die tijd profclubs jaloers op zouden zijn. Om de stroomkosten per wedstrijd te dekken waren 50 betalende bezoekers voldoende. Nadat op 18 juli 1969 de eerste mast overeind getrokken was, vond de officiële ingebruikname plaats in september 1969 met een wedstrijd tegen het Dordtse DFC: 1 - 1.

Visser & Smit Papendrecht, tegenwoordig Visser & Smit Hanab, schonk een complete lichtinstallatie.

7 van 21

Voor het plaatsen van de lichtmasten was uiteraard een betonnen fundering nodig. Op de linkerfoto: Werkoverleg, op de rechterfoto: het storten van een betonvoet.

De historie van de accommodatie

Nieuwe kantine

Al tijdens het jubileum van 1970 was door voorzitter Jan Terlouw de wens uitgesproken spoedig een nieuwe kantine te kunnen bouwen. Op dat moment was de kantine nog van hout en begon door de grote aanwas van leden aan het eind van de zestiger jaren aan de krappe kant te worden.

De benodigde kabels werden eveneens door Visser en Smit Papendrecht in de grond gelegd en aangesloten. Kabels werden in de sleuven getrokken door personeel van Visser en Smit. Op de rechterfoto: op de achtergrond de 'oude' kantine.

8 van 21

Na gereedkoming van de bouwplannen kon in april 1972 met de werkelijke bouw begonnen worden. De eerste steen werd gelegd door de weduwe van de in 1971 overleden beschermheer Abr. Visser, mevrouw Visser - v.d. Erve. Na een snelle en voorspoedige bouw werd de nieuwe kantine geopend op 18 augustus 1972 door beschermheer J.T.W. Visser, de zoon van Abr. Visser. Tot op de dag van vandaag staat deze kantine er, met uiteraard wel de nodige aanpassingen en uitbreidingen.

Andere bouwprojecten gingen ondertussen gewoon verder. Na aanleiding van het kampioenschap van Nederland in 1970 voor zondagamateurs en vanwege het 50-jarig bestaan werd de bouw van een radio-/commissiekamer aangeboden door Visser & Smit: de radiokamer op de stalen palen. Andere zaken die in 1972, gelijk met de nieuwe kantine, gereedkwamen, waren een moderne massageruimte en een bergruimte voor de vereniging en voor de gemeente, voor materialen om Sportpark Slobbengors te onderhouden. In 1974 werden nog nieuwe dug-outs bij het hoofdveld geplaatst.

De velden

Begin zeventiger jaren had voetbalvereniging Papendrecht een enorme inspanning geleverd om de opstallen te verbeteren. Bijzonder veel zelfwerkzaamheid, bouwcommissies en dergelijke waren aangewend om de gebouwen zo netjes, maar ook zo goedkoop mogelijk neer te zetten.

De historie van de accommodatie

Veel geld was 'verdiend' door zoveel mogelijk zelf uit te voeren. Echter, het bestuur realiseerde zich dat de kwaliteit van de velden ook van groot belang is. Immers, op die velden gebeurt het allemaal. Zo had Papendrecht nog steeds te maken met twee velden op de IJspolder, die van december tot en met maart onbruikbaar waren omdat zij ondergelopen waren ten behoeve van de ijsclub.

Concreet betekende dit, dat gedurende zo'n 5 maanden geen gebruik gemaakt kon worden van twee velden. Zo waren in de winterperiode dus maar drie velden beschikbaar voor een vereniging van bijna 800 leden, te weinig dus. De overige velden zorgden ook regelmatig voor problemen. Vanwege het feit dat zij nogal laag lagen, kon het water niet zo eenvoudig weg. Door het waterpeil in de bekende moddersloot en in de vijver met behulp van een pomp vrij laag te houden, kon de drainage van de velden haar werk beter doen met minder afkeuringen tot gevolg.

Omstreeks 1975 verdween de IJspolder en kreeg de vereniging permanent de beschikking over veld 4 en 5. Oorspronkelijk lagen deze in elkaars verlengde. Later werd veld 4 een kwartslag gedraaid en kwam zo haaks op veld 5 te liggen.

Opnieuw bouwen

Zelfwerkzaamheid is altijd een belangrijk onderdeel geweest van de bouwperioden van voetbalvereniging Papendrecht. In 1977 werd speciaal ten behoeve van dit doel en voor alle voorkomende onderhoudswerkzaamheden een werkgroep opgericht onder de naam Werkgroep '77. Ad Matena was daarvan de initiatiefnemer en coördinator namens het bestuur.

Nieuwe kleedkamers

De eerste grote klus van de werkgroep was de bouw van maar liefst tien stenen kleedkamers, ter vervanging van een gedeelte van de houten kleedaccommodatie. Dit project staat bekend als de zogenaamde eerste fase. De bouw verliep voorspoedig en in oktober 1979 kon het geheel al in gebruik genomen worden.

Aanpassing kantine

Na enkele jaren van rust aan het bouwfront begon het in 1984 kennelijk weer te kriebelen. De kantine werd aangepast aan de eisen van de moderne tijd. Concreet hield dat in dat de bar een ander aanzicht kreeg. De langgerekte toog maakte plaats voor een bar met uitstulpingen, om het zo maar eens te zeggen. Hierdoor konden daaraan meer mensen staan of zitten. Tevens werd de keuken fors uitgebreid voor de verkoop van patat en snacks. Daarvóór werden gedurende enige tijd de snacks verkocht in de fameuze caravan, die door de carnavalsvereniging draaiende werd gehouden.

Bestuurskamer

Aan het einde van de tachtiger jaren waren de bestuurskamer, enkele kleedkamers en de radiokamer nog steeds gehuisvest in het houten gedeelte van de accommodatie uit 1960. De tand des tijds eiste echter zijn tol en na veel overwegingen besloot het bestuur, in dezen gesteund door

De historie van de accommodatie

de ledenvergadering, tot de bouw van een nieuwe bestuurskamer, radiokamer, 2 kleedkamers, instructielokaal en ruimten voor de gemeente. Deze bouw had prioriteit boven de aanleg van een sporthalletje of kunstgrasveld, waarvoor ook geluiden waren opgegaan. In het voorjaar van 1989 werd gestart met de sloop van de houten accommodatie. De bestuurskamer kwam zolang in een portakabin. Vooral tijdens de zomerstop kon flink opgeschoten worden. De werkgroep voerde weer zoveel mogelijk werkzaamheden zelf uit, met als resultaat een prachtige accommodatie, compleet opgetrokken uit steen. Het gebouw loopt naadloos over in de eerste fase: de tien kleedkamers uit 1979, en bestaat uit twee lagen. Op de eerste verdieping bevindt zich een ruime bestuurskamer voor vergaderingen en voor het ontvangen van gasten. Tevens is hier een radiokamer gesitueerd, met prachtig uitzicht op het veld. De begane grond bestaat uit een commissiekamer, twee kleedkamers, een massageruimte, een instructielokaal voor zo'n 20 personen, een materiaalruimte en een lokaal voor de gemeente.

10 van 21

Linkerfoto: Lid van Verdienste G. Hardam legde op 11 mei 1979 symbolisch de eerste steen.

Rechterfoto: In september 1989 werd het geheel officieel geopend door burgemeester Bandell en Martijn Sterrenburg, ons jongste lid. De foto is gemaakt door Henk van Veen.

Op de achtergrond staat Dick Jonas, voorzitter KNVB Dordrecht.

Nogmaals de velden

De gebouwen en opstallen zijn één ding, de gesteldheid van velden en trainingsstroken is zeker zo belangrijk. Tot 1984 trainde een groot gedeelte van de elftallen op de strook tussen veld 2 en 3. Deze strook is inmiddels verdwenen. De strook werd dus vrij zwaar belast. Vandaar dat gezocht werd naar alternatieven. Enige jaren kon 'boven', op een terrein van Fokker, getraind worden, maar dat was een tijdelijke oplossing. In overleg met de gemeente werd besloten veld 4 ook te gaan benutten voor training. Daartoe werd in september 1985 een lichtinstallatie rond veld 4 in gebruik genomen. De lichtinstallatie geeft gelegenheid tot het spelen van veel lichtwedstrijden. Soms waren zowel de lichtinstallatie op het hoofdveld als die op veld 4 (tegelijk) in gebruik. Een sterke verbetering dus van de trainingsvelden.

De historie van de accommodatie

Hoofdveld

Het hoofdveld werd hoe langer hoe meer een zorgenkindje. De accommodatie en entourage eromheen zijn perfect, met sinds het voorjaar van 1984 ook een door de firma ESBI geschonken elektronisch scorebord en later het stadioneffect met de reclameborden op zo'n 4 meter hoogte achter de doelen en aan weerszijden van de zittribune. De kwaliteit van het veld zelf baarde echter zorgen. Uiteindelijk besloot de gemeente, in overleg met de vereniging, tot een complete renovatie van het hoofdveld. Vanaf maart 1990 was het veld ruim een half jaar niet beschikbaar.

De top laag werd volledig afgegraven, voorzien van nieuwe grond en opnieuw ingezaaid. De drainage bleef echter zoals die was. Na enkele weken uitstel werd het veld in oktober 1990 heropend. Al snel bleek echter dat de situatie nog steeds niet optimaal was. Het regenwater werd onvoldoende snel afgevoerd, zodat het vermoeden ontstond dat de bestaande drainage domweg niet meer bereikt kon worden. Na veel heen en weer gepraat werd het veld in de zomer van 1992 opnieuw aangepakt. Boven de bestaande drainage werd een nieuwe gelegd. Na enige tijd verbeterde de situatie inderdaad waarmee het hoofdveld (letterlijk) in rustiger vaarwater terechtkwam.

11 van 21

De lichtinstallatie om het hoofdveld was neergezet in 1969 en na enkele keren onderhoud was de staalconstructie van de masten aan vervanging toe. Na bijna 25 jaar in weer en wind dienst gedaan te hebben bleek dit ook. In december 1993 begaf een mast het spontaan. De mast bij de tennisbanen viel 's nachts om, gelukkig zonder extra schade aan personen of gebouwen.

Duidelijk was dat iets moest gebeuren en na veel wikken en wegen door het bestuur werd de ledenvergadering om toestemming gevraagd voor een krediet om een nieuwe installatie neer te zetten. De ledenvergadering ging akkoord en ook Garage van Wijngaarden liet zich financieel niet onbetuigd. Op Koninginnedag 1994 stond rond het hoofdveld een gloednieuwe installatie, met vernieuwde armaturen, die een nog hogere lichtopbrengst garanderen.

Echter, in de herfst van 1994 en in de winter van 1995 bleek die lichtopbrengst ook een nadeel te hebben. De rivier werd ook verlicht, mede door het feit dat door de dijkverzwaring afscherpende bomen aan de oever verdwenen waren. De lichtwedstrijden leverden zo dus gevaar op voor de scheepvaart en werden derhalve opgeschort. Na enkele aanpassingen kon de lichtinstallatie weer benut worden.

De historie van de accommodatie

Reconstructie Sportpark Slobbengors

Vanaf eind jaren tachtig waren als gevolg van de Deltawet uit 1953 discussies gaande over de noodzaak van rivierdijkverzwaring in Nederland. Begin jaren 90 zou Papendrecht aan de beurt zijn, wat consequenties zou hebben voor voetbalvereniging Papendrecht. Sportpark Slobbengors is immers in feite gelokaliseerd in een uiterwaard. Vooruitlopend op de werkelijke werkzaamheden (verhoging en verbreding van 'het hoge stuk') besloot de gemeente Papendrecht een aantal velden van de voetbalvereniging iets te verplaatsen, om zodoende geen last te ondervinden van de geplande dijkverzwaring.

In augustus 1991 werd gestart met het opschuiven van veld 2, dat tevens gerenoveerd en van nieuwe drainage voorzien werd, in de richting van het asfaltpad. Dat hield in dat dat veld een seizoen lang niet gebruikt kon worden. Veld 3 volgde in augustus 1992 en was pas in september 1993 weer beschikbaar. Hierdoor verdween de tussenstrook als trainingsmogelijkheid en werden veld 4 en de zogenaamde punt, het oude PKC-terrein, naast veld 6, meer gebruikt. Een nieuwe lichtinstallatie op de punt maakte dit gebied ook in de herfst en winter geschikt als trainingsveld.

12 van 21

Ideaal was de situatie echter nog niet en dat had twee oorzaken. In de eerste plaats diende veld 6 nog opgeschoven te worden, zodat het naast veld 3 kwam te liggen, en in de tweede plaats omdat

De historie van de accommodatie

het trainingsveld bij veld 6 gedeeld werd met atletiekvereniging ARSV. De atletiekvereniging was enige tijd "inwonend" bij de voetbal en had sinds het vertrek van de rugbyclub van het oude PKC-terrein haar clubhuis en trainingsmogelijkheden op en naast het ook door onze voetbalclub gebruikte veld 6. Te veel trainingsgroepen op een te kleine ruimte dus. Dat gaf wel eens wat probleempjes. De oplossing voor de problemen en dus ook voor beide verenigingen bleek echter nabij. ARSV kreeg in de Oostpolder de beschikking over een eigen accommodatie.

In juli 1995 werd begonnen met het opschuiven van veld 6 zodat de punt een stuk groter werd. De bestaande lichtinstallatie werd uitgebreid zodat een groter gebied van het trainingsveld belicht kon worden. Na de renovatie van veld 6 werd de naam veranderd in veld 4. Het 'oude' veld 4 zou voornamelijk gebruikt gaan worden voor trainingen en slechts incidenteel voor (oefen)wedstrijden. Het nieuwe veld 4 kreeg in het voorjaar van 2004 eveneens een lichtinstallatie zodat het voor avondwedstrijden en -trainingen geschikt was. Verder werd naast veld 5 een pupillenveld aangelegd.

13 van 21

Linkerfoto: Het minipupillenveld, rechts: Schets van Slobbengors in 2018.

Na afloop van het seizoen 2013-2014 vonden nieuwe werkzaamheden plaats. De velden 2 en 4 werden omgezet in XtraGrass-velden. De velden werden aangelegd als compensatie voor het verdwijnen van de trainingsdriehoek achter veld 4, het pupillenveld en veld 5. Overigens zou het nog tot het seizoen 2016-2017 duren voordat VV Papendrecht die drie grasvelden definitief zou moeten afstaan.

De historie van de accommodatie

Op 11 mei 2004 werd begonnen met het plaatsten van 6 lichtmasten rond veld 4. Op woensdag 12 mei werden de masten aangesloten en het beton gestort.

In het najaar van 2013 werd begonnen met de aanleg van het minipupillenveld, gelegen aan de westkant van het kleedkamercomplex. Rond het veld werden reclameborden geplaatst zodat het dezelfde uitstraling heeft als ons hoofdveld. Op zaterdag 22 maart 2014 vond de officiële openingsplechtigheid plaats van het Cees van Swietenveld. De naamgeving is een eerbetoon aan ons in november 2013 overleden Lid van Verdienste Cees van Swieten, jarenlang hoofdsponsor

XtraGrass bestaat voor 70% uit kunstgras en voor 30% uit natuurgras. Allereerst werden de lichtmasten van de trainingsdriehoek verplaatst naar veld 2, gevolgd door het verwijderen van de grasmat van beide velden. Vervolgens werden de velden van nieuwe drainage voorzien. Daarna werd een nieuwe toplaag aangebracht en werden de velden geëgaliseerd. De volgende stap was het neerleggen van de kunststofmatten. Nadat dat klaar was, werden de velden ingezaaid en regelmatig beregend. De velden konden met ingang van het seizoen 2014-2015 in gebruik genomen worden. Ze worden zowel benut voor trainingen als voor wedstrijden.

14 van 21

Aanleg XtraGrass-velden.

Aan het begin van het seizoen 2016-2017 werd gestart met de aanleg van een pannaveld, naast onze

De historie van de accommodatie

fietsenstalling, op het grasveld achter de staantribune van ons hoofdveld. Eerst werd het gras verwijderd. Daarna werd de basis van het pannaveld aangelegd. Vervolgens werd de grasmat gelegd, de doelen neergezet en de omheining geplaatst. Vanaf eind september 2016 kon op het pannaveld gespeeld worden.

De hoofdtribune

De hoofdtribune heeft in de loop der jaren heel wat meegemaakt. Kampioenschappen van de Zondag 1 in de eerste (hoogste) klasse in 1965 en 1970 alsmede het winnen van de districts beker in 1985. De tribune uit 1955 staat er nog steeds. Welke vereniging kan dat nog meer zeggen? In 2007 was de tribune hard toe aan renovatie. In de zomer ging de werkploeg onder leiding van erevoorzitter Ad Matena aan de slag om de tribune een (nog) beter aanzicht te geven.

15 van 21

Linkerfoto: Aanleg pannaveld.

Rechterfoto: Spelen op het pannaveld.

Op 5 juli 2007 werden in het middelste vak kuipstoeltjes geplaatst. Later werd de gehele tribune voorzien van stoeltjes die beschikbaar werden gesteld door hoofdsponsor TCA (Tanker Chartering Antwerpen). Op 9 augustus 2007 werden de ramen in de achterwand eruit gehaald.

Deze werd dichtgemaakt door middel van borden die in de clubkleuren voorzien werden van een duidelijke tekst alsmede het logo van Papendrecht. Dit alles werd geleverd door onze eresponsor

De historie van de accommodatie

ESBI Reclame uit Bleskensgraaf. Verder werden de zijanten geschilderd. De verf en overige benodigdheden voor de opknapbeurt van de tribune werden verzorgd door Groen Schildersbedrijf.

Veel bijkomende materialen werden geleverd door Mamach Machinehandel BV uit Zevenbergen. Voor het jarenlang verrichten van bergen werk door de werkploeg werden de 'gouden kerels' tijdens de algemene ledenvergadering van 23 november 2007 door het bestuur in het zonnetje gezet.

Clubgebouw, kantine en plein

De keuken in de kantine van voetbalvereniging Papendrecht werd in de zomer van 2008 totaal vernieuwd. De oude 'frituur' was op. Het viel niet mee om de oude installatie te verwijderen. Het roestvaststalen gevaarte moest met vijf sterke kerels verwijderd worden. De aanschaf van de nieuwe keukeninventaris werd in zijn geheel renteloos voorgeschoten door onze erevoorzitter Ad Matena. Uiteraard betaalde de voetbalvereniging hem dit bedrag terug. Nu kan op een veilige en comfortabele manier de patat en de nodige snacks gebakken worden. De nieuwe installatie is elektrisch, de oude 'liep' op aardgas. Voor de aansluiting moest het nodige gebeuren. Vanuit de elektrische ruimte bij de kleedkamers werd een nieuwe kabel, van ongeveer 120 meter, in de grond gelegd.

16 van 21

Op de rechterfoto: Rinie Matena achter de bar (foto: Richard van Hoek).

De nieuwe installatie heeft een aantal bakunits voor patat en snack. Frites kan voorgebakken worden zodat dat heerlijke frietje in een mum van tijd voor u klaarstaat. Ook hebben we de beschikking over

De historie van de accommodatie

een warmhoudvitrine voor de frikandellen en kroketten. Op een broodje hoeft u al helemaal niet meer te wachten. In 2009 werd de hele zomer opnieuw hard gewerkt door de werkploeg.

Het clubgebouw en de kantine ondergingen een ware metamorfose, met dank aan Schilders- en Glazettersbedrijf Groen BV uit Papendrecht (Hans Lubbers), Tegel-Idee BV uit Alblasterdam (Ron Overloop), Bouwmaat Roosendaal (Herman Woudenberg) en Korteland Loodgietersbedrijf uit Papendrecht (Anton). Zij stelden hun diensten en materialen kosteloos voor de club ter beschikking. In de kantine werden de toiletten volledig gerenoveerd. De toiletdeuren werden beplakt met een foto van de tribune. Daarop word je welkom geheten bij onze club. In de toiletten werden witte tegels aangebracht waarop de clubkleuren in terugkomen. De wanden van de toiletten werden eveneens aangepast. In juni 2013 stak wederom een aantal leden de handen uit de mouwen en zette in de kantine met steigerhout een loungeset in elkaar, voorzien van kussens. De vereniging bedankt de maker, Sander Gootjes van SMG Allround Bouw, en de aflakkers voor dit mooie stuk vakwerk.

In 2015 werd de kantine verder vernieuwd. Al heel lang heerste bij VV Papendrecht de wens voor openslaande buitendeuren in de voorzijde van de kantine. Deze wens werd gerealiseerd dankzij Jop van der Lee en het Rotterdamse aannemersbedrijf Ciolina BV. Nu kunnen bezoekers bij mooi weer gemakkelijk de kantine in- en uitlopen naar het plein. Later werd de kantine voorzien van nieuwe rolgordijnen, uiteraard in de kleuren rood en zwart. In april 2019 werd een teamtafel in de kantine geplaatst. De tafel biedt plaats aan 12 personen en staat zo, dat je direct het hoofdveld op kan kijken. De teamtafel is gesponsord door de kantinecrew en is gemaakt door John van Helden.

17 van 21

Linkerfoto: Vernieuwde bestuurskamer, rechterfoto: de berging.

De historie van de accommodatie

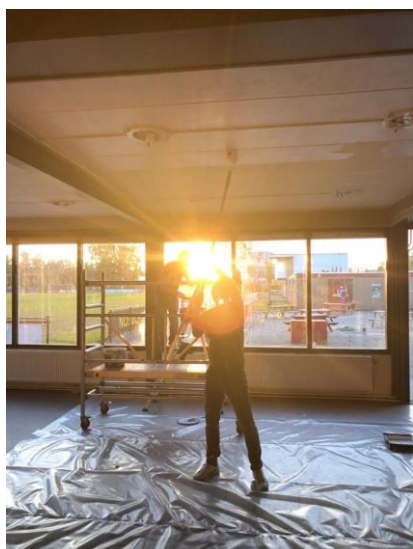
Ook het plein werd opgeknapt. De banken werden geschilderd in onze clubkleuren en ook het worstenhok kreeg een nieuw uiterlijk. In een later stadium werden de struiken en bijbehoren verwijderd, waarna de tegels werden weggehaald. Vervolgens werd aan de leidingen gewerkt, waarna met graafmachines zand werd aangebracht. Na het vlakmaken van de ondergrond werden nieuwe tegels gelegd: 120 m² 30x30 rode tegels en ruim 300 m² 60x60 zwarte tegels. Daarna werden parasols, tafels met banken en steigerhouten bakken geplaatst. Tussen enkele bakken werden fraaie kettingen aangebracht. De herinrichting van het Rood-Zwarte Plein werd mede mogelijk gemaakt door Hoveniersbedrijf Visser Groen BV uit Hendrik-Ido-Ambacht, Aannemersbedrijf A. Blom en Zonen uit Rotterdam, Kraanverhuur & Grondverzet G.M. Damsteegt B.V. uit Oud-Alblas, Bouwstoffenhandel De Rivierendriesprong uit Papendrecht, Vego Tuinmaterialen Zwijndrecht en SMG Allround Bouw uit Papendrecht.

In de zomer van 2014 werden de ruimten in ons clubgebouw vernieuwd. Het moest er een keer van komen, nieuw meubilair, met name voor de Commissiekamer.

De oude tafel, stoelen en kast, daar kon maar met moeite afscheid van genomen worden. Sinds jaar en dag was en hoorde dit bij de Commissiekamer. Ouderdom komt met gebreken en dit gold zeker voor de stoelen en de kast. In augustus 2014 zijn ze dan ook weggedaan. De Bestuurs- en Commissiekamer kregen een vernieuwde, frisse uitstraling. Met links en rechts wat verplaatsen van meubilair vanuit de Bestuurskamer. Uiteraard moest tevens nieuw ameublement aangeschaft worden. Verder werd de Berging opgeknapt en de Instructiekamer opnieuw ingericht. Na de opfrisbeurt en met het moderne meubilair kunnen we als vereniging weer jaren vooruit. We bedanken alle vrijwilligers die bij de werkzaamheden betrokken waren, voor de geleverde inspanningen.

In 2020 werd het clubgebouw wederom onder handig genomen. Verder werd de kantine grondig gerenoveerd. Vele zaterdag en doordeweekse avonden werd er geklust. De omstrede kleuren, voor veel leden een doorn in het oog, werden overschilderd waardoor de kantine een frisse aanblik kreeg. Verder werd bestaand meubilair opgeknapt, werden nieuwe meubels gemaakt, lampen en een stuk plafond vervangen, muren en plafonds gesaust. Met dank aan hoofdsponsor NOSUCH is nu boven de bar de tijdlijn van 100 jaar VV Papendrecht te zien, weergegeven met foto's. Een geweldige aanwinst voor de club. Tot slot werd ook nog het Rood-Zwarte Plein aangepakt

18 van 21

De historie van de accommodatie

Volledige renovatie Rood-Zwarte Plein

In het voorjaar van 2023 werd het Rood-Zwarte Plein volledig gerenoveerd. De metamorfose was het gevolg van de inzet van vrijwilligers en de bijdrage van sponsors. Het nieuwe verkooppunt is gesponsord door Scheepsreparatie Gebr. Matena BV. De inrichting ervan is mede verzorgd door KSO Installaties en ElSCO Drankenhandel. Het hekwerk en de beplanting aan het verkooppunt zijn tot stand gekomen dankzij Visser Hoveniers. De bestrating is met de steun van AH Bestratingen aangepast aan de nieuwe situatie. Nexus Constructions heeft de balken geleverd voor de kleine staantribune. DMH Landscaping heeft de stenen voor de plantenbakken en het hekwerk aan de linkerzijde van het verkooppunt verzorgd. Ron's Bloemen- & Kadosjop is verantwoordelijk voor de beplanting en de aarde van de plantenbakken. RencoSolutions heeft de verf voor de bartafels gesponsord. Stainalloy Nederland B.V. (Guido Donk) heeft voor de buizen voor het hekwerk gezorgd. Anko Piping (Anton Schreuders) heeft een bijdrage geleverd aan de kosten van de buizen en heeft ze gebogen en verwerkt.

19 van 21

De picknicktafels, statafels en bankjes zijn gesponsord door Scheepsreparatie Gebr. Matena BV, Create Comfort, Aanzet Werving en Selectie, Groothandel Stal, Marine Spares '93, Rene en Martina Hak & Melvin en Joyce van 't Geloof. Verder is aan de voorzijde van de kantine een fraai luifel geplaatst. De materialen ervoor zijn geschonken door Bouwbedrijf Jos Vrolijk en Houthandel Vermeulen. Daarna is door Jan de Leede en zijn bedrijf Vlasblom Meubel & Interieurbetimmeringen begonnen met de plaatsing van een grote houten hoekbank. Tot slot is onder de overkapping verlichting aangebracht.

De historie van de accommodatie

De realisatie van alle vernieuwingen was niet mogelijk geweest dankzij het harde werken van vele vrijwilligers. Daniëlle en Stephan Matena, Ton Rutteman, Hassan Mouhdi, Ronald Sterk, Patrick de Borst, Melvin van 't Geloof en de werkploeg verdienen een grote pluim daar zij een belangrijke bijdrage hebben geleverd aan de totstandkoming van het schitterende plein.

Aanleg kunstgras en ledverlichting

In de tweede helft van mei 2023 werd op veld 3 begonnen met de aanleg van een kunstgrasveld. Om te beginnen werd met een graafmachine het gras verwijderd waarna enkele decimeters grond werd verwijderd. Daarna werd nieuwe drainage aangelegd, gevolgd door het aanbrengen van nieuwe grondlagen. Vervolgens werden funderingslagen op de ondergrond gelegd waarop de kunstgrasmat werd uitgerold.

Het kunstgrasveld heeft een vulling van zand, kurk en olijfpitten en is daarmee behoorlijk duurzaam. Aan de lange zijden staan in totaal vier inklapbare doelen voor het spelen op een half veld. Tevens zijn twee dug-outs neergezet. Het veld heeft ledverlichting die voldoet aan de hoogste eisen. Hierdoor kunnen ook bij kunstlicht wedstrijden van elk niveau gespeeld worden. Ook de twee hybridevelden hebben ledverlichting gekregen. De schijnwerpers boven in de lichtmasten zijn voorzien van ledlampen die langer meegaan en energiezuiniger zijn dan de oude lampen. Tevens zijn hierdoor de velden beter verlicht dan voorheen. Deze stap past in het streven van de club om steeds duurzamer te worden.

20 van 21

De historie van de accommodatie

Op zaterdagmiddag 26 augustus werd het kunstgrasveld officieel geopend door burgemeester Margreet van Driel. De burgemeester verrichtte eerst de toss van de wedstrijd tussen Papendrecht en Drechtstreek om vervolgens de aftrap te doen.

